

РЕШЕНИЕ

№ 4283

гр. София, 04.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 19.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3903** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/, във връзка с чл. 25, ал. 2, предл. последно от Закона за правната помощ /ЗПП/.

Образувано е по жалба на И. В. Ч., живуща в [населено място] срещу Решение № 10-07-52 от 05.05.2010 г. на Председателя на Националното бюро за правна помощ /НБПП/, с което ѝ е отказано предоставянето на правна помощ за консултация и /или подготовка за документи за завеждане на дело.

Жалбоподателката, редовно призована не се явява в с.з., но в множество свои допълнителни молби посочва, че не притежава възможност за заплащане на разходите си и излага своите съображения за основателността на жалбата си.

Ответникът – Председателя на НБПП, в съдебно заседание се представлява от юрс. В., която оспорва жалбата, съобразно дадената ѝ от съда възможност.

Прокуратурата на Р. Б., надлежно уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове, а по същество намира същата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

С атакувания административен акт - Решение № 10-07-52 от 05.05.2010 г. на Председателя на Националното бюро за правна помощ /НБПП/ на жалбоподателката се отказва предоставяне на правна помощ за консултация и /или подготовка за документи за завеждане на дело.

Административният акт е мотивиран с факта, че молителката не отговаря на условията на чл. 22 от ЗПП, тъй като към момента на молбата и за безплатна правна помощ не получава социални помощи по реда на Закона за социалното подпомагане /ЗСП/, нито отговаря на условията за получаване на такива, установени в Правилника за прилагане на ЗСП, с изключение на семейна помощ за дете по реда на Закона за семейните помощи за деца.

На първо място, при проверката си на процесния акт, съдът не е ограничен от твърдените от жалбоподателя обстоятелства. Той е длъжен служебно да се произнесе относно законосъобразността на акта, съобразно наличието на всички условия за това. Ето защо, настоящата инстанция намира, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в пределите на неговата власт и в предвидената от чл. 59 АПК форма и съдържание.

На второ място, процесния акт е издаден при спазване на материално правните предпоставки за това.

Чл. 22 от ЗПП изисква лицето, искащо правна помощ, да отговаря на условията за получаване на месечни социални помощи по реда на правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, и на лица, настанени в специализирани институции за предоставяне на социални услуги.

По делото не е представена каквато и да била Заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" за отпускане на такава помощ на жалбоподателката Ч.. Даже напротив, в хода на административното производство от молителката е представено удостоверение изх.№ 94ИИ-02/26.01.2010г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” [населено място], видно от което лицето е подпомагано с месечна социална помощ през 2009г. и отговаря на условията за подпомагане с месечна социална помощ през месец януари 2010г. Молбата на Ч. обаче е с рег. № 10-07-52/20.04.2010г. т.е. три месеца след изтичане на срока, през който е могла да получава месечна социална помощ.

Освен това Директора на Националното бюро за правна помощ, с оглед втората възможност съобразно нормата на ал. 3 на чл. 22 от ЗПП, с писмо изх.№ 10-07-52/23.04.2010г. е поискал информация от Д”СП” [населено място], в отговор на което е представено нарочно удостоверение от Агенцията за социално подпомагане - Д”СП”- [населено място] изх.№ 92-0008/28.04.2010г. издадено от Директора на същата служба. От цитираното удостоверение става ясно, че жалбоподателката Ч. е била подпомагана с месечна социална помощ от 01.01.2010г. до 31.03.2010г., и че считано от 01.04.2010г. тази помощ ще бъде прекратена на основание чл.32, ал.2, т.2 и т.3 от ППЗСП. Т.е. и от последващото удостоверение на Д”СП” – Б. се удостоверява по безспорен начин, че към момента на подаване на молбата жалбоподателката не отговаряла на условията на ЗСП и ППЗСП. По делото от страна на жалбоподателката Ч. не са ангажирани каквито и да било доказателства, удостоверяващи наличието на условията по чл.22 ЗПП, поради което и на основание същата разпоредба, съдът намира, че правилно ѝ е отказано получаването на правна помощ по поставените от нея проблеми.

Мотивиран от горното, съдът намира, че жалбата на И. В. Ч., живуща в [населено

място] срещу Решение № 10-07-52 от 05.05.2010 г. на Председателя на Националното бюро за правна помощ /НБПП, следва да отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, I отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на И. В. Ч., живуща в [населено място] срещу Решение № 10-07-52 от 05.05.2010 г. на Председателя на Националното бюро за правна помощ /НБПП, с което ѝ е отказано предоставянето на правна помощ за консултация и /или подготовка за документи за завеждане на дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на Р. Б. с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: